

NEDEN ÜMMET-1

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor?" (7.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Hepimiz çok iyi bildiğimiz bir hakikati hatırlayalım: Rabbimiz kâinatta hak ve batıl diye iki kutup yarattı. Hak; Allah'ın razı olduğu cenahın adıdır. Batıl ise başını İblis'in çektiği cenahın adıdır.

Rabbimiz takdir buyurduğu düzen gereği İblis'e sanki Allah ile baş edebileceğine, karşı durabileceğine inanacağı kadar güç ve kuvvet vermiştir. Sonunda beceremeyecek olduğu hâlde İblis, tek bir Allah diyen kalmayınca kadar mücadeleye azimlidir, kararlıdır. Binlerce seneden beri de bu kararlılığından taviz vermemiştir. Yer yer hezimete uğradı ve mağlubiyetin acısını ciğerlerine kadar hissettiyse de İblis, son insan da haktan kopuncaya kadar savaşmaya ve kavga etmeye hazır bir güç adıdır. Bu nedenle hak ve batıl, konuştuğumuz zaman karşımızda bugün filan örgütler, filan güçler diye bir isim varsa da bu tıpkı belli bir zaman Nemrut diye birinin, batılın adına sivrilmiş bir şahsiyet olarak adının çıkmasına benzer.

Belki üç yüz sene sonra insanlık, geçmişin tarihini irdelerken, şimdi bizim Nemrut diye bir melunu izlediğimiz gibi onlar da Amerika, İngiltere, Siyonizm vesaire diye güç isimleri sayacaklar. Çocuklar, medreselerde Allah'ın şeriatını ve İslam tarihini okurken; "Hasbunallah! Ne kadar aptal varmış dünyada. Ne biçim örgütler kurmuşlar" diyecekler, biiznillah. Çünkü ileriki derslerimizde göreceğiz ki dünya yuvarlak olduğu gibi olaylar-tarihler-ümmet-milletler de yuvarlak bir zeminde yaşarlar hayatlarını. Sabit bir yerde duran, bu dönen olayların içerisinde sabit değerler görür. Dünyayla beraber dönenler ya da sadece başı dönenler ne olup bittiğini anlayamazlar.

Allah olayları sabit bir yerden, yarattığı gibi izlediğinden herhangi bir şekilde İbrahim aleyhisselam ateşe atılırken 'çok büyük bir olay', 'önlenemez bir şey' olarak görmedi onu. Ebrehe'nin Kâbe'yi yıkma hamlesini de 'çok acil bir vaka' olarak görmedi Allah Teâlâ. Çünkü Ebrehe'den önce de Ebreheler vardı, betelerleri vardı. Allah, sabit yerden baktığı için Ebrehe gibi nicelerinin gelip geçtiğini gördü zaten. Ebrehe bir sinek vızıltısı bile değildi.

Allah'ın baktığı gibi; sabit yerden, Kur'an'ın penceresinden bakanlar, tarihi bu şekilde okuyabilenler herhangi bir şekilde başı dönmeden olayları izleyebilirler. Eyvah edenler ve bir 'Ebrehe' türünün Allah'ın Kâbe'sine zarar vereceğini zannedenler, bakarken başlarının döneceği yerden, haber bültenlerinden, Allah'ın düşmanlarının propagandalarının etkisinden baktıkları için başları dönmektedir. İnşallah biz Kur'an'ın penceresinden, Rabbimizin kitabından, Peygamberi aleyhissalatu vesselamın tebşiratından baktığımız zaman, başımız dönmediği gibi kuş bakışı izlediğimiz bu büyük sahnede bugün bizi ağlatacak bir yığın olay bulunduğu hâlde yarınki tebessüm ettirecek müjdelerden dolayı bu ağlatıcı sahnelerden bile Allah'ın izniyle umut çıkaracağız. İmanımız bunu gerektiriyor.

Hak, Allah'ın cenahıdır; Batıl, İblis'in tarafıdır. İblis için İbrahim Peygamber mi, Nuh Peygamber mi, Âdem Peygamber mi, Yuşa Peygamber mi; hiç önemli değil onun için. İblis için önemli olan hak cenahında kimin var olduğudur. Dolayısıyla İblis; Ahmet, Mehmet, Ali, Veli tanımaz. Hak tanır rakip ve düşman olarak. Eğer hakkın günün birinde ismi İbrahim ise onu ateşe atmak için uğraşır. Hakka simge olarak bir gün İsa diye biri geldiye düşman olarak onu tanır.

Kardeşlerim,

Biraz sonra göreceğiz ki Allah, hak dediği yani kendi tarafını Muhammed ümmeti diye isimlendirmiştir. Artık kıyamete kadar hakkın temsil yetkisi ümmet-i Muhammed'in elindedir. Buna zaten hepimiz iman ediyoruz. **Ümmet-i Muhammed'den olmadıkça kimse haktan yana değil, muhakkak batıldan yanadır. Haktan yana olmanın başka hiçbir alternatifi yoktur.** İblis'in bütün zamanlar ve mekânlarda, insan yaşayan her yerde hedefi Ahmet-Mehmet değildir, ümmet-i Muhammed'dir. Çünkü İblis, bireysel bir savaşın içinde değildir. İblis, hakkı imha etmek için vardır. Bunu Allah Teâlâ'nın huzurunda bin bir edep kıtlığı ile söyledi zaten. "Sana kulluğu engelleyeceğim" dedi. "Şunu şunu sapıttıracağım" demedi. "Sana kulluk yapılmaz hâle getireceğim" dedi. Hedefi haktır. Eğer bu böyle ise bugün ümmet-i Muhammed'in bir gerçeği anlaması lazım. O gerçek nedir?

Biz ümmet olarak hakkı temsil ediyoruz. Hak biziz, batıl bizim karşı cephemizdir. Eğer hak biz isek, batıl da İblis ise bizim şu bu örgüt, şu olay bu olay, şu olumsuzluk, bu afet değildir endişemiz. Bizim endişemiz, sıkıntımız İblis'in kendisidir. İblis'in belki milyon çeşit tezgâhı ile aynı anda uğraşmaktır. Eğer biz şahıslar ve zamanla tıkatarsak kendimizi, yaratılmamızdan binlerce sene önce, belki yüz binlerce sene önce konmuş projeyi bugün çizilmiş bir proje zannederiz ve altında kalırız bunun. Önce bunu tanımamız lazım; hak var, batıl var. Bugün hak, ümmet-i Muhammed demektir.

İblis de Âdem aleyhisselamdan beri bütün peygamberler ve hak ehli kim varsa hepsiyle yaptığı bütün mücadele ve kullandığı taktiklerin profesyonelliği ile ümmet-i Muhammed'in karşısındadır. Tıpkı ümmet-i Muhammed'in Âdem aleyhisselamdan beri tekâmül ede ede gelen hak nazariyesini Allah'ın dinini son noktada ve zirvede temsil ettiği gibi. Peygamber aleyhisselam Efendimiz ne buyuruyor: "Benden önceki peygamberler bir bina yapan usta gibi geldiler, ben çatısını yaptım bu binanın."

İblis de mücadelesiyle, batıl adına yürüttüğü mücadele ile helak için bütün profesyonelce tedbirlerinin son oyunlarını oynamaktadır. Bunun için belki internet, nihayetinde İblis'in keşfidir, diyebiliriz. Bunun için, bir dakika içerisinde şehirler imha edecek silahların keşfinde insanın akli kısır kalmış, İblis bunu geliştirmiş olabilir, deriz. Böyledir demiyoruz, bu mümkündür diyoruz. Çünkü Allah, salih kullarına ilham ederken İblis de kendi adamlarına ne yapacakları konusunda profesyonel destek vermektedir. Çünkü proje; Amerikan ve İngiliz projesi değildir, İsrail'in bu zurnada delik numarası bile yoktur. Proje İblis projesidir. İblis'in de geçmiş birikimini kendi yâranına aktarması kadar doğal bir şey olamaz.

Ümmet-i Muhammed; Âdem aleyhisselamdan beri Allah diyen bütün kitlelerdir ve ümmet-i Muhammed'in gündemi hem hak olan Allah'ın onlara koyduğu şeriattır hem de onun karşı tezi olarak İblis'in geliştirdiği muhtemel ve işleyen bütün projelerdir.

Âdem aleyhisselamdan beri 'Allah' diye yeryüzünü inleyen milyarlarca insanın hatırası, savunma mekanizması olarak İslam, İblis'in binlerce senedir cennette başlayarak geliştirdiği menfi projelere karşı tez olma konusu olan İslam; Arap Yarımadası haritasıyla, minare ile, Kâbe resmi ile simgelenecek kadar küçültülebilir mi arkadaşlar? Bir Hıristiyan veya Yahudi, İslam düşmanı olarak İslam'ı simgelemek için deve kullanır; buna hiç itiraz etmem. Çok da uygundur, derim. Onun kafasında hayvanca şeylerden başka ne bulunur ki zaten?

Bu büyük projenin en aktif insanları olarak ümmet-i Muhammed deve ile İslam'ı özdeşirebilir mi? İsmail'e yazık olmadı mı? Allah Teâlâ'ya teslimiyetin simgesi olarak Kur'an-ı Kerim onu anlattığı hâlde İbrahim aleyhisselamın kesme meselesinde, biz onu çocuklarımız için "adanmış kurban gibi" görmekle yazık etmedik mi İsmail'e ve Kur'an-ı Kerim'deki İsmail kıssasına?

Tenkrit konusu kabul etmeden hemen bir soru: On binlerce figür-görüntü var. İslam'ı simgeleyen üç öge seçmemiz istendiğinde bakın ne seçeceğiz. Hatta çok daha garip bir şey; Kureyş siyah bir ırk olmadığı hâlde çocuk kitaplarında vs. ashab-ı kiramla ilgili resim çizecekleri zamanlar, siyah derili resmediyorlar. İslamlık siyahla, yaşlılıkla, üç dört tane cami resmi ile simgeleşiyor. Hâlbuki İslam, Allah Teâlâ'nın batılın karşısında ebedî projesinin adıdır. İyi bir sanatkâra, İslam'ı simgelemek için bir figür üretir misin, dediğinde "bunu yapamam" diye cevap vermesi gerekir. Resim çizmek caizdir-değildir diye değil; İslam'ın nesini anlatabilirim ben, mümine verdiği ruhu mu? İbadeti mi? Heyecanı mı? Büyük tarihini mi? O tarihinden daha büyük geleceğini mi? Kutuplardan kutuplara kadar her yerin Allah diyeceği günün müjdesini mi aktarayım? Cahiliye karanlıklarında, çocukların diri diri gömüldüğü zamanda insanlığa hidayet olan güneşini mi, neyini hatırlatacaksın? Geçmişini tutsan geleceğini koyacak yer bulamazsın resimde, geleceğini anlatsan geçmişini bulamazsın. Hangi peygamberi dışlayabilirsin ki; bütün peygamberler, Muhammed aleyhisselamın öncesinde bu binayı inşa eden ustalardır.

Müminin gözünde İslam ressamının, sanatkârların beyan edemeyecekleri kadar muazzam bir görüntünün adı olmalıdır kardeşlerim. İslam budur, ümmet-i Muhammed budur. Haykırıyorum, reddediyorum, çiğniyorum bu anlayışı! Efendim, Peygamber'imizin Kusva isimli bir devesi varmış... Buna yazıklar olsun diyorum işte. Kala kala Peygamber'den ya aşure çorbası ya da bir deve mi kalırmış? Bu yanlış anlayış içimize sızmış. Küçültülmüş İslam bu. Logosu bile küçültülmüş bir İslam anlayışı, düşmanlarımızın ekmeğine yağ sürmektir. Başka hiçbir şey değildir.

Büyük düşünemeyenler, büyük bir ümmetin ayak bağıdırlar. Ümmet-i Muhammed'i camilere kapatıp namaz kıldtırmayı İslam adına başarı zannetmek... Medine'de gerçekleşmemiş bir şeydir, yazıklar olsun bu anlayışa. Öbür taraftan Medine'de kurduğu mübarek mescidinde bir hafta üst üste namaz kılamayan bir Peygamber'in var senin. Muhakkak Medine'nin dışına çıkmış. Yıllarca hiç cami kaçırmamış olmayı yeterli buluyorsun. İslam'ın parçası mıdır değil midir onu konuşmuyoruz. Bu mudur İslam tek başına? O olunca İslam tek başına, Müslümanlar'ın kendi topraklarında bile Allah demesi suç hâle gelir işte.

Bize ümmet-i Muhammed'i batıl bir şekilde bir ucundan tutup; İslam'ı dosyalardan bir dosyasını çekip "sadece budur İslam" diye özellikle anlatan, cihada önem vermeyen, hatta müminlerin Mescid-i Aksa'yı müdafaa için yaptıkları cihadı bile caiz görmeyen anlayışları, evrensel İslam sahipleri olarak lanse edenler bize ne vermek istiyorlarmış aslında. Cihadı kaldırılmış, organları imha edilmiş, bir yığın zarara uğratılmış İslam'ı niye "insanlığı kurtarmıyor" diye karşımıza çıkarıyorlar?

Bir müminin katledilmesi, hak cephesinden bir kayıptır. Yeryüzünde bir bardak alkolün kullanılması hakkın vazifesini yerine getirememesi anlamındadır. Bunu anlayabilmek için bugünden itibaren sabahleyin evden çıkarken, akşam eve girerken, bir kütüphanede araştırma yaptığımız zaman, bir toplantıya girdiğimizde, bir şey konuşacağımızda, haberlerde bir facianın, bir acının hatırlatması yapıldığında Hac suresinin 78. ayetine müracaat edeceğiz. Bu ayet adeta sümenaltı edilmiş, müminlerden gizlenmiş gibi duruyor. Hatimlerde okundu, teravihlerde okundu, cenazelerde okundu, törenlerde okundu ama Allah'ın kitabının bu bölümü sanki başka bir manası, gizli manaları varmış gibi, adeta müteşabih yani üstü için başka içi için başka mana varmış gibi algılandı. Göreceğiz ki hiç de öyle değilmiş.

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِثْلَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيداً عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

Bu ayeti on bir paragrafa böldüm. On bir konu ihtiva ediyor ayet.

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ “Allah yolunda hakkıyla cihat edin.” Kendimize göre mealini yazabiliriz.

هُوَ اجْتَبَاكُمْ “Sizi o seçti.”

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ “Din konusunda size zorluk çıkarmadı.”

مِثْلَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ “Bu sizin babanız İbrahim’in dinidir.” Hani Peygamber’inizin dedesi diye övünüyordunuz ya, onun dini bu.

هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا “O yani Allah size eski kitaplarda da bu Kur’an’da da Müslümanlar adını verdi.”

لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيداً عَلَيْكُمْ “Peygamber sizin şahidiniz olsun.”

وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ “Siz de bütün insanların şahitleri olun.”

فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ “Namazı ikame edin.”

وَآتُوا الزَّكَاةَ “Zekâtı da verin.”

وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ “Allah’a sarılın.”

هُوَ مَوْلَاكُمْ “O sizin Mevla’nızdır.”

فَنِعْمَ الْمَوْلَى “Ne güzel Mevla’dır o.”

وَنِعْمَ النَّصِيرُ “Ne güzel yardımcıdır.”

Kardeşlerim,

Bu ayeti öğrenmek bir sorumluluktur. Bu sorumluluğa hazır olmamız gerekiyor. وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ “Allah yolunda hakkıyla cihad edin.” Bundan sonraki cümleleri dikkatle okuyalım.

هُوَ اجْتَبَاكُمْ “Sizi Allah seçti.” Bu cümle -daha sonra üzerinde duracağız inşallah- bir ilandır. Ümmet-i Muhammed olmak, Allah’ın kıyamete kadar hak adına bekçiliğine kabul edilmiş olmaktır. İnzivaya çekilmek değildir. Ümmet-i Muhammed, ibadetini yapıp cennete giren değil yeryüzünde Allah’ın dünyayı yaratma maksadını gerçekleştirip, kulluk vazifesini yapıp gidecek bir ümmettir. Birinciden son insana kadar ümmetin misyonu budur.

Allah yolunda cihat etmek sizin işinizdir. Namaz daha sonra gelecek zaten. Daha sonra zekât gelecek zaten. Öğrenciye burs vererek kurtulamazsın bu ümmet sorumluluğundan. Bursu verip bildiğin gibi yaşayarak değil. Burs da vererek, Allah için çalışarak da; cihat ne zaman ne ise. Hangi cihat gerekiyorsa senin için. هُوَ اجْتَبَاكُمْ “Sizi seçen Allah’tır.” Allah seçtikten sonra sizin beğenip beğenmeme hakkınız olmaz.

Peki, bu ümmet yükü çok ağır olmaz mı? وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ “Zor bir şey emretmedi Allah.” Keyfine düşkün olursan sabah namazına kalkmak da zor, abdest almak da zor, emr-i bi’l-maruf yapmak da zor, o zaman her şey zor. **Cennetle tarttığın zaman Allah’ın sözlerini bu dünyada hiçbir şey zor değil.**

Bizim ismimizin sahibi: هُوَ سَمَّاكُمْ “Sizin isminizi veren odur. الْمُسْلِمِينَ “Müslümanlar” diye isim verdi. Ama bir dakika! مِنْ قَبْلُ “Sizden önce.” Bu ümmetin doğmasına Tevrat indiğinde üç bin sene vardı belki de. Doğumundan binlerce sene önce adı konmuş bir ümmetiz biz. وَفِي هَذَا “Kur’an’da da adınız böyle.” Allah Tevrat’ı gönderdi, İncil’i, Zebur’u gönderdi. Her okuyan o kitabı, ümmet-i Muhammed’i, insanlığın son kalesini okumak zorunda kaldı.

Bu مِنْ قَبْلُ (sizden önce) çok önemli. Araplar Asya’yı fethettikten sonra gün yüzüne çıkmış değiliz biz. Yokken Yahudi, bu ümmetin adı vardı. İbrahim aleyhisselamın elindeki sahifelerde de bu ümmetin adı vardı. Bu ümmet gün yüzüne yeni çıkmadı. Kur’an da zaten bunu söylüyor.

Bütün bunlar niye oldu? لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ “Peygamber bunların hepsinin şahidi olsun” diye. Siz de insanların şahidi olacaksınız.” Ne demek bu? Bütün bu sayılan şeylerde Peygamber, sizden sorumlu olacak, ona soracağız ne yaptığını. Nitekim Nisa suresinde Allah Teâlâ, “sana sorduğumuz zaman kıyamet günü” diye başlıyor “size de insanları soracağız” ne ettiniz bu emaneti diye.

Bunu bilin! فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ “Namazın hakkını verin” ki imanınız taze dursun. وَآتُوا الزَّكَاةَ “Zekâtı da verin” ki malperestliğiniz olmasın. وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ Bu kıvamı yakalayınca “Allah’a sarılın.” هُوَ مَوْلَاكُمْ “Sizin sahibiniz Allah’tır.” O ne güzel bir sahiptir. وَنِعْمَ النَّصِيرُ “Ne güzel yardımcıdır.”

Ümmet-i Muhammed deveye, Arap Yarımadası’yla, yeşil renklerle sembolize edilebilecek bir ümmet değildir. Gökler, feza ümmet-i Muhammed kavramını sıkıştırabilecek kadar geniş bir alan değildir. Adı Peygamberi’nin doğumuna belki iki bin seneden fazla bir zaman varken konmuş bir ümmetten söz ediyoruz. Kapasitesiz, dar düşünceli, menfaatinin etkisinde kalarak ümmet-i Muhammed’e din öğretener yüzünden bu ümmetin kapasitesinin küçültülmesi mümkün değildir.

Seçilmiş ümmet olmak! Allah seçti, sorumluluk yükledi. Bir de وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ “İnsanların şahitleri, emanetçileri olarak” yük yükledi, mesul tutacak ve Âdem aleyhisselamdan beri bütün insanlığın Allah diyenlerinin özü bir, ümmet bir kenarda; Âdem aleyhisselamdan beri kıyamete kadar Allah diyenlerin hepsini düşman olarak gören İblis öbür tarafa.

Şimdi İslam toprağı denen yerlerde büyük kaoslar, olaylar, fırtınalar, vurdular, kırdılar, ölümler neden oluyor anlayabileceğimiz durumdayız. Çünkü İslam, Orta Doğu haritasıyla gösterilen din değildir. Dünya bile İslam’ı gösterecek bir simge olamaz. Çünkü benim Muhammed’im sallallahu aleyhi ve sellem ‘dünyaya rahmet için’ gelmedi, âlemlere rahmet olarak’ geldi. Dünya, âlemlerden bir âlem sadece. Nerede cinlerin yaşadığı kıtalar? İnsanoglunun görmediği, bilmediği, tahmin etmediği mahlûkat nerede?

Dünya bile ümmet-i Muhammed’in çalışma ve hareket alanının tamamı değildir. Dolayısıyla Orta Doğu’dan başka ümmet ve İslam mefhumu düşünemeyen, hep kan akıyor, der. Ama “Orta Doğu’da, Kâbe’nin civarında, Mescid-i Aksa’nın civarında; Âdem aleyhisselamdan beri süren hak-batıl savaşının cephesi bulunduğu için Orta Doğu hep kan gölüdür” diye iman etseydi bir insan bu olayları

çok rahat anlardı. Haber bültenine de ihtiyacı olmazdı zaten. Hatta üç gündür niye olay olmadı diye merak da ederdi. Gözden mi düştük acaba, diye tefekkür ederdi.

Ümmet-i Muhammed'i konuşuyoruz. Bu ümmeti Allah, kıyamete kadar kalacak ve geminin sorumluluğunu taşıyacak kadro olarak seçmiştir. Bunun için de peygamberlerin efendisi ve insanlığın en büyüğü, en şerefli insan olan Muhammed aleyhisselami Peygamberi olarak tayin etmiştir. Çünkü son geminin son yolcuları olduğu için bu, insanlığın İblis tarafından bugüne kadar biriktirilmiş bütün sorunları da bu gemiye bindi. Bu geminin çarptığı dalgalar kadar ağır dalgalar olmadı insanlıkta hiç. Çünkü İblis de bu derece profesyonelliğe yeni yeni ulaştı daha.

Büyük bir sorun yumağıyla karşılaşacak ümmet olduğu için de âlemler çaplı bir ismi Allah başında peygamber olarak göndermiştir. Bütün kitapları ihtiva eden ve hepsinin doğrulayıcısı niteliğinde olan Kur'an'ı kaynak olarak göndermiştir. Yön olarak da sağ-solu değil kâinatın merkezi durumunda olan Kâbe'yi kible diye belirlemiştir. Yahudilerin öz nesep dedesi olan İbrahim aleyhisselamin ayak izinin bulunduğu Makam-ı İbrahim'in yönünü Yahudiler'e rağmen ümmet-i Muhammed'in kiblesi yapmıştır Allah.

Ve Allah Teâlâ, bütün bu şerefli gidişatla uyumlu olarak ümmet-i Muhammed'i ibadet edip, terazide hile yapmayı, iffetli yaşayıp, kimsenin etlisine sütlüsüne karışmadan temiz bir şekilde ölüp, iyi bir cenaze töreniyle arkasından da dualar yapılarak çam ağaçlı bir kabristanlığa gömülerek Allah'a giden bir ümmet olarak değil; belki Musab bin Umeyr gibi eli kolu parçalanmış olarak Rabbine giden bir nesil olsun diye gönderdi.

"İnsanlığın şahitleri olacak" bu ümmet, çare yok. Bu ümmet camiden evine-evden camiye yapamaz. Tekerlekli sandalyeye düştüğü zaman bile bir insan o role razı olamaz. Çünkü hiçbir şey yapamadığı zaman bile bu ümmetin adına dualar edecek, gözyaşı akıtacak bir takati vardır onun.

Bu ümmet, insanlığın projesi, ılıman bilmem nesi değildir. Allah, 'Müslümanlar' diye isim vermiştir. Bu isim de ümmetin doğumundan binlerce sene önce Levh-i Mahfuz'da konmuştur. Dolayısıyla ılıman İslam demek, light İslam demek gâvurluk demektir. Bunu söylemek gâvurluktur.

Allah'ın koyduğu ismi kimse değiştiremez. Bizim nüfus kâğıtlarımızda da, göbeklerimizde de yazılan adımız budur. *هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ* Müslüman'dan başka isim kabul edip İslam'ımıza herhangi bir uydurukça, renkli renksiz bir isim ilave eden bu ümmetten olamaz. İblis'in tuzaklarından biridir bu. Ve kesinlikle İslam'ın içindeki hizmet alanlarından veya daha iyi iş yapma kalitesinden kaynaklanan hareketleri İslam'ın ikinci ismi gibi de kullanamayız. Ya Müslüman vardır ya başka bir şey vardır. Kırmızı Müslüman, beyaz Müslüman olmaz. Ebubekirci Müslüman, Ömerci Müslüman değiliz biz. Biz Muhammetçi -sallallahu aleyhi ve sellem- Müslüman bile değiliz. Allah'ın kullarıyız.

İsmimiz o kadar şerefli bir isimdir ki bu ismi Rabbimiz, bizi göndermeden önce göndermiştir. Bizden önce bizi görmesi mümkün olmayanlar bile adımızı okumak zorunda kalmışlardır kitaplarında. Şimdi insanlar kendi elleriyle bunu nasıl tahrif edebilir ki?

Bir başka gerçek de şudur: Bu ümmetin önü açık olsun diye Allah, ümmete katılmayan hiç kimsenin cennete girme ihtimalini kabul etmemiştir:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ İslam'dan başka, ümmet-i Muhammed standardından başka herhangi bir dine kim girerse o yoktur. *وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ* "O ahireti perişan olanlardandır." Bu ümmetten olmanın dışında hiçbir vasıf, çalışma vs. cehennem azabından kurtarma teminatı değildir. Bu ümmetin önü açık olsun diye Allah, bu vasfı getirmiştir. 'İyi insan' olamaz hiç kimse. Hiç kimse İsa'nın, Musa'nın veya başka bir peygamberin izlerini devam ettiriyorum, diyemez. Bunun için Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem: "Bugün Musa gelse benim ümmetimden olmaktan başka bir çaresi yoktur" buyurmuştur.

Biz ümmet-i Muhammed'iz. Başka hiçbir şey değiliz. Müslüman'ız, onun dışında hiçbir vasıf ve ismimiz yoktur bizim. Şimdi bizi seçtiğini ve ümmet-i Muhammed olarak şereflendirdiğini söyleyen Rabbimizin bu ayetini yeniden düşünmeyelim mi kardeşler? Bunu her gün bir-iki defa bir umut meşalesi olarak namazlarımızda en azından zammı sure olarak okumayalım mı?

Bir hafız efendi, bir Müslüman hatim okurken Hac suresinin bu ayetine geldiğinde umut gözyaşlarına boğulup dakikalarca bu sayfayı çeviremeyecek kadar heyecanlanmalı değil midir kardeşlerim?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.